

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»

Кафедра філософії і педагогіки

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
Завідувач кафедри

Нестерова О.Ю.

29 серпня 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Естетичний світогляд в добу науково-технічної цивілізації»

Галузь знань ..... 03 Гуманітарні науки
Спеціальність ..... 033 Філософія
Освітній рівень ..... третій (освітньо-науковий)
Статус ..... вибіркова
Загальний обсяг ..... 4 кредитів ECTS (120 годин)
Форма підсумкового контролю ..... Диференційований залік
Термін викладання ..... 7 чверть
Мова викладання ..... українська

Викладач: доц. Тарасова Н.Ю.

Пролонговано: на 20__/20__ н.р. _____ (_____) «__» __ 20__ р.
(підпис, ПІБ, дата)
на 20__/20__ н.р. _____ (_____) «__» __ 20__ р.
(підпис, ПІБ, дата)

Дніпро
НТУ «ДП»
2024

Робоча програма навчальної дисципліни «Естетичний світогляд в добу науково-технічної цивілізації» для здобувачів наукового ступеню доктора філософії за спеціальністю 033 Філософія / Нац. техн. ун-т. «Дніпровська політехніка», каф. філософії і педагогіки. – Д. : НТУ «ДП», 2024. – 15 с.

Розробник – Тарасова Наталія Юріївна, канд. філос. наук, доцент кафедри філософії і педагогіки

Робоча програма регламентує:

- мету дисципліни;
- дисциплінарні результати навчання, сформовані на основі трансформації очікуваних результатів навчання освітньої програми;
- базові дисципліни;
- обсяг і розподіл за формами організації освітнього процесу та видами навчальних занять;
- програму дисципліни (тематичний план за видами навчальних занять);
- алгоритм оцінювання рівня досягнення дисциплінарних результатів навчання (шкали, засоби, процедури та критерії оцінювання);
- інструменти, обладнання та програмне забезпечення;
- рекомендовані джерела інформації.

Робоча програма призначена для реалізації компетентнісного підходу під час планування освітнього процесу, викладання дисципліни, підготовки здобувачів вищої освіти до контрольних заходів, контролю провадження освітньої діяльності, внутрішнього та зовнішнього контролю забезпечення якості вищої освіти, акредитації освітніх програм у межах спеціальності.

ЗМІСТ

1 МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	4
2 ОЧІКУВАНІ ДИСЦИПЛІНАРНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ.....	Ошибка! Закладка не определена.
3 ОБСЯГ І РОЗПОДІЛ ЗА ФОРМАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ	4
4 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ.....	4
5 ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ.....	10
5.1 Шкали.....	10
5.2 Засоби та процедури	11
5.3 Критерії	12
6 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	15
7 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ.....	15

1 МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета дисципліни – формування естетичного ставлення до світу та естетичної свідомості, естетичних потреб та смаку, що має забезпечити можливість протистояння негативним прагматичним і технократичним тенденціям сучасної культури, допомагати естетизації певних аспектів особистої життєдіяльності здобувача вищої освіти.

2 ОЧІКУВАНІ ДИСЦИПЛІНАРНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Дисциплінарні результати навчання (ДРН)	
шифр ДРН	зміст
ДРН – 01	Усвідомлювати основні етапи і логіку художньо-естетичного розвитку європейської культури
ДРН – 02	Усвідомлювати естетичні відмінності сучасної культури
ДРН – 03	Здатність творчо оцінювати нові естетичні тенденції в сучасному науково-технічному середовищі

3 ОБСЯГ І РОЗПОДІЛ ЗА ФОРМАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Вид навчальних занять	Розподіл за формами навчання, години							
	денна			вечірня		заочна		
	Обсяг	аудиторні заняття	самостійна робота	аудиторні заняття	самостійна робота	Обсяг	аудиторні заняття	самостійна робота
лекційні	72	21	51	-	-	72	6	66
практичні	48	14	34	-	-	48	4	44
лабораторні	-	-	-	-	-	-	-	-
семінари	-	-	-	-	-	-	-	-
РАЗОМ	120	35	85	-	-	120	10	110

4 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
	ЛЕКЦІЇ	72
ДРН – 01	1. Предмет естетики як філософської дисципліни. Історичний процес розвитку і збагачення естетичної проблематики. Естетика, теорія мистецтва, мистецтвознавство, художня критика і художньо-естетична практика. Естетика і наука (психологія, соціологія, історія культури). Вплив філософії на розуміння змісту естетичної проблематики. (позитивізм, інтуїтивізм, фрейдизм, марксизм). Завдання філософської естетики.	10
ДРН – 02	2. Сутність естетичного відношення людини до дійсності і сутність мистецтва. Естетичний світогляд в науково-	10

	<p>технічну добу.</p> <p>Питання про основу, пояснювальний принцип сутності «естетичного». (Природа (космос), абсолютний дух, практичний розум, свобода, відокремлення принципу доцільності від доцільної діяльності, продуктивна уява тощо).</p> <p>Естетичне відношення як сприйняття-переживання світу з точки зору краси. Модальності світовідношення людини. Духовність почуттів людини. Почуття «як теоретики». Естетична діяльність як діяльність за законами краси. Єдність міри людини і міри речі в творчій діяльності. Історичність почуттів. Типологічні форми чуттєвості. Глибинна єдність почуття свободи і цілісного відчуття довершеності в естетичному відношенні.</p> <p>Дискусії про природу естетичного відношення в вітчизняної естетиці середині ХХ століття. Гносеологічне розуміння специфіки «естетичного» і мистецтва як пізнавального відношення людини до дійсності. Теорія абсолютного естетичного предмету – «людини як цілого». Мистецтво як «людинознавство». Теорія «естетичних якостей реальності». Розумне і помилкове в «гносеологічних» теоріях. «Суспільники» і «природники» в дискусії про «естетичне».</p> <p>Суттєві ознаки естетичного відношення (переживання, цілісність, універсальність, свобода, безкорисність, закони краси, прагнення ідеалу, єдність внутрішньої і зовнішньої форми.).</p> <p>Теорії сутності мистецтва. Міметична теорія.</p> <p>Біологічна теорія походження мистецтва .</p> <p>Ігрові теорії походження і сутності мистецтва. Ф. Шіллер про мистецтво як «третє царство ігри та видимості» (поряд з страшним царством природних стихій і священним царством законів). Людині притаманно «спонукання до ігри» як суперечливої єдності і рівноваги свободи і необхідності.</p> <p>Мистецтво як наслідок збиткової енергії (Г. Спенсер). Гра – мати усіх форм діяльності (Ернст Гроссе). Йозеф Петцольд про «естетичний комплекс» у людини.</p> <p>«Труд-магічна» концепція походження мистецтва.</p> <p>«Поліфункціональні» концепції сутності мистецтва. Комунікативна, аксеологічна, пізна-вальна, евристична та ін. функції. Ідея єдиної інтегральної художньої функції.</p> <p>«Монофункціональна» концепція. Універсальний розвиток людини, «без заздальгедь заданого масштабу»</p>	
ДРН – 03	<p>3. Антична естетика. Естетична парадигма античності.</p> <p>Космоцентризм. Космічний порядок. Діоніс і Аполлон. Принцип пластичності. Одушевлене тіло. «Астрономічна» естетика античності. Рок, доля, світова необхідність, логос. Мистецтво як «техне», вміння, ремісництво. Канон. Евритмія. Мистецтво і протегування муз. Вільні і службові мистецтва.</p> <p>Естетична термінологія у Гомера і Гесіода. Гармонія, краса, прекрасне. Аеди і рапсоди. Триєдина хорєя. Внесок піфагорійців в розвиток естетичної теорії. Категорії естетичні і математичні одночасно. Поняття «етосу» музики.</p> <p>Геракліт. Гармонія як єдність протилежностей, міра. Логос як</p>	10

моральний і естетичний закон (порядок) рухливого, мінливого світу. Ідея відносності краси.

Демокріт про виникнення мистецтва із нагальної потреби виживання. Поява мистецтва музики в зв'язку наявністю надлишку матеріальних благ. Міра (середина) у всьому - це краса.

Софісти. Розрізнення «фізису» і «номосу» Протагором, та його естетичний сенс. Теза Протагора - «людині міра усіх речей» та її естетичний сенс.

Сократ. Відносність прекрасного у контексті цілей практичної життєдіяльності. Ідея єдності знання, краси і блага як практичної користі. Поява ідеї про відокремлення краси і користі у Сократа.

Пошуки узагальненого уявлення про прекрасне. Поняття калокагатії. Яких людей треба відображати засобами мистецтва.

Платон. Ідея як ідеал, всезагальне. («Гіппій Більший»). Телеологічне розуміння відношення ідеї і матеріальної речі. Прагнення до ідеї, як взірцю довершеності. Ідея духовного змісту художньої форми. Ідея робить речі прекрасними. Ієрархія краси за Платоном. Тіло, душа, ідея («Пір»). Не почуття, а розум пізнає прекрасне. Рух естетичного пізнання від окремих речей до ідеї прекрасного як такої («Пір» «Федр», «Федон»). Проте мистецтво має низький пізнавальний потенціал, воно відображає тіні, оскільки річ є тінню ідеї. Платон про творчий процес. Божественна одержимість, натхнення, (не навчання), керує поетами «Іон». Муза як магніт впливає на поета, потім рапсода і далі на слухачів.

Платон про ідеальну державу і обмежену суспільну роль мистецтва («Держава»). Тільки гімни в дорійських і фригійських ладах. Відношення Платона до функцій мистецтва в «Законах». Мистецтво має виправляти недоліки людей за допомогою богів. Муза «упорядкування» має домінувати. Муза «насолоди» має бути обмежена. Необхідність цензури.

Аристотель («Риторика», «Політика», «Поетика»). Буття прекрасне само по собі, безвідносно до ідеї. Математичне розуміння краси. Краса живих істот і насамперед людини.

Аристотель про красу як органічну цілісність, про розмір красивої речі і довжину фабули в драмі. Мистецтво це річ, що створена за взірцем. Необхідність вправності, уміння в справі мистецтва. Насолода мистецтвом в радості наслідування і узнавання. Аристотель про філософічність поезії. Мистецтво не копіювання. Питання про специфіку художньої форми. Поняття мімесису і катарсису. Розподіл епосу, лірики і драми. Розуміння трагічної колізії за Аристотелем. Зв'язок мистецтва з політикою і вихованням громадян. Ціль мистецтва сприяння гармонійному розвитку громадянина. Необхідність контролю за художньою діяльністю.

Естетика епохи еллінізму. Загальні особливості естетичної свідомості в епоху еллінізму. Виявлення внутрішнього світу людини. Епікур про щасливе життя і сумнівну необхідність мистецтва. Тіт Лукрецій Кар «Про природу речей». Квінт Гора-

	цій Фланк «Послання к Пізонам». Стоїки про фантазію і уяву в художній творчості. Трактат Діонісія Псевдо-Лонгіна «Про піднесене». Розуміння краси в неоплатонізмі (Плотін). Душа сприймає прекрасне, як душевний сенс речей. «Души подобається душа».	
ДРН – 01 ДРН – 02	<p>4. Естетика Середньовіччя. «Верх» і «низ» культури Середньовіччя. Архітектура як естетична домінанта. Види мистецтва в єдності архітектурного простору. Августин і Форма Аквінський про прекрасне. Учення Іоанна Дамаскіна про іпостась і архетип. Символічність мистецтва. Конфлікт духовного і тілесного в релігійній культурі Середньовіччя. Земна краса як «зваба похоті» (Августин). Книга в культурі Середньовіччя. Чотири аспекти тлумачення релігійних текстів. Рецептурні збірники Середньовіччя. Прописи. Екзамплі. Візантійський канон (6, 9 століть). Куртуазна культура. Лицарський роман. Трубадури, трувери, мінензінгери, ваганти. Фольклор. Карнавальна культура.</p> <p>Естетична теорія і мистецтво доби Відродження. Античність в культурі Відродження. Погляд Ф. Петрарки на мистецтво поезії. Леонардо да Вінчі про науку живопису. Леон Батиста Альберті, Джорджо Вазарі, Джакомо Віньола про мистецтво. Живопис як естетична домінанта епохи Відродження. Теоретичний класицизм Відродження. Лодовіко Кастельветро. Гай Юлій Скалігер. Розвиток видів і жанрів мистецтва в епоху Відродження. Портрет, пейзаж, література на «пшеничному і ячмінному хлібі». Діяльність поетів «Плеяди» П'єра де Ронсар, Дю Белле («Захист і уславлення французької мови»). Поезія (елегія), лицарський роман, новела. Театр (Вчена комедія, театр дель арте, мораліте). Станкове мистецтво. Розвиток гравюри. Співвідношення мистецтва і ремісництва. Відчуття особливої ролі митця в суспільстві. Інтелігенція епохи Відродження.</p>	10
ДРН – 01 ДРН – 02	<p>5. Естетичні ідеї і напрямки в розвитку мистецтва XVII – XVIII століть. Мистецтво бароко та його теорія. Емануеле Тезауро. Маріно Перегріні. Ман'єризм. Поезія Луїса де Гонгори.. Фігурні вірши. Преціозна література. Класицизм. Трактат М. Буало «Поетичне мистецтво». Спадщина Горація. Вплив Р.Декарта. Придворний класицизм. Класицистська трагедія. Учення про три єдності (місця, часу і характеру). Потрійна єдність прекрасного піднесеного і трагічного. Расін. Корнель. Мистецтво і гедоністична естетика рококо.</p> <p>Естетична теорія епохи Просвітництва. Розв'язок теорії мистецтва у XIX столітті. Ф.М. Аруе (Волтер), Д.Дідро, Ентоні Ешлі Шефтсбері, Г.Е. Вінкельман, Г.Е. Лессінг, Д. Г'юм, І.Кант, Г.В.Ф. Гегель. Революційний класицизм. Веймарський класицизм. І Гете, Ф. Шиллер. Сентименталізм. Ж.Ж. Руссо. Просвітницький реалізм. Естетика романтизму І.Г.Фіхте, Ф. В. Й. Шеллінг. Август і Фрідріх Шлегелі.</p> <p>Ампір. Бідермейєр. Академізм.</p> <p>Критичний реалізм. «Еклектичний роман» О. Бальзака. «Школа реалізму» Жюль Шанфлері. «Експериментальний роман Е. Золя. Натуралістична теорія мистецтва братів Едмона і Жуль Гонкурів. Вплив науки і філософії позитивізму на мистецтво та</p>	10

	його теорію. «Естетика знизу» (Г.Т. Фехнер).	
ДРН – 02 ДРН – 03	<p>6. Структура естетичного відношення людини до дійсності. Основні естетичні категорії і поняття.</p> <p>Естетична діяльність, естетична свідомість, естетичне судження, оцінка, смак. Естетичний ідеал. Універсальність естетичного відношення.</p> <p>Категорія прекрасного. Зв'язок естетичного, етичного, утилітарного у розумінні і сприйнятті краси в стародавніх культурах. Історичні парадигми краси і теорії прекрасного.</p> <p>Загальна ретроспекція античних уявлень про красу.</p> <p>Духовне розуміння краси в релігійній культурі Середньовіччя.</p> <p>Епоха Відродження про чуттєву красу світу і гармонійно розвинену людину.</p> <p>Розширення і специфікація уявлень про красу в епоху Просвітництва у зв'язку з виникненням різних напрямків в мистецтві і розвитком естетичної теорії. Класицизм, сентименталізм, рококо, просвітницький реалізм.</p> <p>Кант про чисту естетичну насолоду доцільністю як такою і узгодженістю форми речі з пізнавальною здібністю людини.</p> <p>Гегель про прекрасне як втілення абсолютної ідеї в матерії. Гегель про історичне розуміння змін в естетичних пріоритетах.</p> <p>Суб'єктивні і об'єктивні аспекти прекрасного. Внутрішня і зовнішня форма краси. Краса і красивість, милість, симпатичність, витонченість, граціозність та ін. Краса і норма, стереотип, стандарт, мода. Краса і щирість. Краса як джерело свободи і «страшної сили» залежності. Краса і потворне. Досвід дискримінації прекрасного в романтизмі. Вульгарне. Влада краси. Моральність і краса. Ідеал і прекрасне. Відносність прекрасного. Прекрасне в мистецтві і в дійсності. Проблема художності. Від відчуття відрази до естетичної насолоди. Естетизація потворного в мистецтві. Важко вичерпати красу розумінням. Краса це складно (Сократ).</p> <p>Категорія піднесеного. Перший відомий трактат «Про піднесене» Псевдо-Лонгіна (1 ст. н. е.). Ідея природної сили, стихії, що значно перевищує сили людини.</p> <p>У Середньовіччі піднесене як релігійне почуття, що піднімає людину над земною марнотою. Духовна піднесеність скорботи, страждання за віру.</p> <p>Доба Відродження висуває ідею «божественної людини» і створює відповідні художні образи. Переважання категорії піднесено-прекрасного в естетичній свідомості періоду розквіту мистецтва Відродження.</p> <p>Категорія піднесеного розроблялась в теорії мистецтва класицизму (М. Буало, «веймарський класицизм»), просвітництві і в німецькій ідеалістичній естетиці.</p> <p>І. Кант про піднесене як ідею розуму про абсолютне. Піднесене пов'язане з принципом кількості, тоді як прекрасне з принципом якості. Кант про духовність переживання піднесеного, оскільки почуттями охопити піднесене неможливо.</p> <p>Ф. Шіллер про піднесення реального до ідеального, матерії (чуттєвого змісту) до естетичної форми. Шіллер також в мис-</p>	22

тестві драми зближує піднесене з трагічним. Прекрасна ціль і сила характеру героїчної особистості.

Гегель про піднесене як переважання сенсу як всезагального на дійсність одиничного, ідеального над матеріальним. Піднесений сенс романтичної стадії розвитку мистецтва. Повернення символічного сенсу в романтичному мистецтві на основі розвитку духовного змісту, якому «замало» матеріальної форми вираження.

Трактовка піднесеного німецькими романтиками (Августом і Фрідріхом Шлегелями) у зв'язку з свободою творчої суб'єктивності, яка підіймається над прозаїчною дійсністю. Всемогутність творчої особистості. Поняття романтичної іронії.

Піднесена революційна романтика у радянському мистецтві.

Категорія трагічного. «Трагос» - крик козла перед заклянням. 534 р. д.н.е. – перша постановка трагедії. Антична трагедія як театральний жанр. «Трагедія року». Есхіл, Софокл, Еврипід. Теорія трагічного конфлікту Аристотеля. «Трагічна помилка». Ідея непереборності долі. Фабула, перипетії і узнавання в античній трагедії.

В середні віки трагічне сприймається як мученицьке. Страждання Христа, мучеників за віру. Трагедії як театального жанру поза релігійний культ не має. Середньовічний театр – це містерії і міраклі.

Шекспірівський театр. В трагедіях Шекспіра головна трагічна колізія – це конфлікт особистості і навколишнього соціального порядку. Тема неможливості реалізації прав природної людини. Як бути людиною («Гамлет»). Окрім того, це «трагедія пороку», «трагедія влади» («Макбет», «Ричард III»).

Маленькі трагедії А.С. Пушкіна. Згубне звуження особистості, руйнування людської гідності під владою хибних пристрастей.

Учення Гегеля про «трагічну провину». Герой керується необхідністю, розсудлива людина пересудами свого часу. Трагедія це суперечка, зіткнення для себе істинних сил з загибеллю трагічного героя. Герой (благородний юнак) не може інтегруватися в розумно зрозумілу дійсність.

Марксистська концепція трагічного конфлікту. Боротьба нового і старого в контексті історичної необхідності.

Фрейдистська інтерпретація трагічного стану свідомості і невротичного переживання провини. Зіткнення «натури і культури», інстинктів і культурних норм. Кожна особистість «соціально-прийнятний невротик».

Розуміння трагічного в екзистенціалізмі А. Камю. Життя як потік безглузкого існування. Трагічність буденності. Практика «театру абсурду» (Самуель Беккет, Ежен Іонеско).

Категорія комічного. Остання фаза всесвітньо-історичної форми є її комедія. Перша постановка комедії у греків у 488 р. д.н.е. (Комедія «пісня п'яних»). Шеллінг про комедію як продукт вищої культури. Комічне це відтворення гірших людей, але не в сенсі повної порочності, але оскільки смішне є потворним це, деяка помилка, яка нікому не спричиняє страждання (за

	<p>Аристотелем).</p> <p>Потворність, незграбність, безглуздість і т. ін. привиди до осміяння. Аспекти комічної точки зору на дійсність в житті і мистецтві. Сатира, гумор, іронія, сарказм, фарс, водевіль. клоунада та ін. Комедія як легкий і дуже не легкий жанр мистецтва. Як бути смішним не будучи дурним.</p> <p>Ідеї механізму комічного, його сутнісної суперечності. Вульгарна насмішка – редукція високого, достойного, поважного до низьких, егоїстичних мотивацій. Комічне як обернення «в ніщо». Ефект невинуватих очікувань. Сміх як «радісний переляк», розчарування. Конфлікт сутності і видимості. Удавання. Нікчемні цілі і велика серйозність їх здійснення.</p> <p>Комічне як спосіб захисту і нападу. Демократичність комедії. Той, хто не боїться сміху, той не боїться нічого</p>	
	Практичні заняття	48
ДРН – 01	Предмет естетики та її проблематика. Розвиток естетики і теорії мистецтва в античності	8
ДРН – 02	Середньовічне мистецтво. Рецептурні збірки Середньовіччя. Естетична теорія і мистецька практика доби Відродження..	8
ДРН – 03	Естетична теорія Епохи Просвітництва. Напрямки в мистецтві XVII – XVIII століть	8
ДРН – 01 ДРН – 02	Естетика романтизму. Критичний реалізм. Основні естетичні категорії.	8
ДРН – 01 ДРН – 02	. Сутність естетичного відношення людини до дійсності. Сутність мистецтва. Естетичне світовідчуття в науково-технічну добу.	8
ДРН – 02 ДРН – 03	Принципи розуміння мистецтва. Літературно-художня критика.	8
	РАЗОМ	120

5 ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Сертифікація досягнень здобувачів вищої освіти здійснюється за допомогою прозорих процедур, що ґрунтуються на об'єктивних критеріях відповідно до Положення університету «Про оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти».

Досягнутий рівень компетентностей відносно очікуваних, що ідентифікований під час контрольних заходів, відображає реальний результат навчання здобувача вищої освіти за дисципліною.

5.1 Шкали

Оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти НТУ «ДП» здійснюється за рейтинговою (100-бальною) та інституційною шкалами. Остання необхідна (за офіційною відсутністю національної шкали) для конвертації (переведення) оцінок здобувачів вищої освіти різних закладів.

Шкали оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти НТУ «ДП»

Рейтингова	Інституційна
90...100	відмінно / Excellent

74...89	добре / Good
60...73	задовільно / Satisfactory
0...59	незадовільно / Fail

Кредити навчальної дисципліни зараховується, якщо здобувач вищої освіти отримав підсумкову оцінку не менше 60-ти балів. Нижча оцінка вважається академічною заборгованістю, що підлягає ліквідації відповідно до Положення про організацію освітнього процесу НТУ «ДП».

5.2 Засоби та процедури

Зміст засобів діагностики спрямовано на контроль рівня сформованості знань, умінь, комунікації, автономності та відповідальності здобувача вищої освіти за вимогами НРК до 8-го кваліфікаційного рівня під час демонстрації регламентованих робочою програмою результатів навчання.

Здобувач вищої освіти на контрольних заходах має виконувати завдання, орієнтовані виключно на демонстрацію дисциплінарних результатів навчання (розділ 2).

Засоби діагностики, що надаються здобувача вищої освітим на контрольних заходах у вигляді завдань для поточного та підсумкового контролю, формуються шляхом конкретизації вихідних даних та способу демонстрації дисциплінарних результатів навчання.

Засоби діагностики (контрольні завдання) для поточного та підсумкового контролю дисципліни затверджуються кафедрою.

Види засобів діагностики та процедур оцінювання для поточного та підсумкового контролю дисципліни подано нижче.

Засоби діагностики та процедури оцінювання

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ			ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	
навчальне заняття	засоби діагностики	процедури	засоби діагностики	процедури
лекції	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдання під час лекцій	комплексна контрольна робота (ККР)	визначення середньозваженого результату поточних контролів;
практичні	індивідуальне завдання з кожною теми	виконання завдань під час практичних занять		виконання ККР під час заліку за бажанням здобувача вищої освіти
		виконання завдань під час самостійної роботи		

Під час поточного контролю лекційні заняття оцінюються шляхом визначення якості виконання контрольних конкретизованих завдань. Практичні заняття оцінюються якістю виконання контрольного або індивідуального завдання.

Якщо зміст певного виду занять підпорядковано декільком складовим опису кваліфікаційного рівня, то інтегральне значення оцінки може визначатися з урахуванням вагових коефіцієнтів, що встановлюються викладачем.

За наявності рівня результатів поточних контролів з усіх видів навчальних занять не менше 60 балів, підсумковий контроль здійснюється без участі здобувача вищої освіти шляхом визначення середньозваженого значення поточних оцінок.

Незалежно від результатів поточного контролю кожен здобувач вищої освіти під час заліку має право виконувати ККР, яка містить завдання, що охоплюють ключові дисциплінарні результати навчання.

Кількість конкретизованих завдань ККР повинна відповідати відведеному часу на виконання. Кількість варіантів ККР має забезпечити індивідуалізацію завдання.

Значення оцінки за виконання ККР визначається середньою оцінкою складових (конкретизованих завдань) і є остаточним.

Інтегральне значення оцінки виконання ККР може визначатися з урахуванням вагових коефіцієнтів, що встановлюється кафедрою для кожної складової опису кваліфікаційного рівня НРК.

5.3 Критерії

Реальні результати навчання здобувача вищої освіти ідентифікуються та вимірюються відносно очікуваних під час контрольних заходів за допомогою критеріїв, що описують дії здобувача вищої освіти для демонстрації досягнення результатів навчання.

Для оцінювання виконання контрольних завдань під час поточного контролю лекційних і практичних занять в якості критерія використовується коефіцієнт засвоєння, що автоматично адаптує показник оцінки до рейтингової шкали:

$$O_i = 100 a/m,$$

де a – число правильних відповідей або виконаних суттєвих операцій відповідно до еталону рішення; m – загальна кількість запитань або суттєвих операцій еталону.

Індивідуальні завдання та комплексні контрольні роботи оцінюються експертно за допомогою критеріїв, що характеризують співвідношення вимог до рівня компетентностей і показників оцінки за рейтинговою шкалою.

Зміст критеріїв спирається на компетентнісні характеристики, визначені НРК для третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти (подано нижче).

Загальні критерії досягнення результатів навчання для 8-го кваліфікаційного рівня за НРК

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
<i>Знання</i>		
♦ концептуальні та методологічні знання в галузі чи на межі галузей знань або професійної діяльності	Відповідь відмінна – правильна, обґрунтована, осмислена. Характеризує наявність: - спеціалізованих концептуальних знань на рівні новітніх досягнень; - критичне осмислення проблем у навчанні та/або професійній діяльності та на межі предметних галузей	95-100
	Відповідь містить негрубі помилки або описки	90-94
	Відповідь правильна, але має певні неточності	85-89

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
	Відповідь правильна, але має певні неточності й недостатньо обґрунтована	80-84
	Відповідь правильна, але має певні неточності, недостатньо обґрунтована та осмислена	74-79
	Відповідь фрагментарна	70-73
	Відповідь демонструє нечіткі уявлення здобувача вищої освіти про об'єкт вивчення	65-69
	Рівень знань мінімально задовільний	60-64
	Рівень знань незадовільний	<60
Уміння/навички		
<ul style="list-style-type: none"> ◆ спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики; ◆ започаткування, планування, реалізація та коригування послідовного процесу ґрунтовного наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності; ◆ критичний аналіз, оцінка і синтез нових та комплексних ідей 	Відповідь характеризує уміння/навички: <ul style="list-style-type: none"> - виявляти проблеми; - формулювати гіпотези; - розв'язувати проблеми; - оновлювати знання; - інтегрувати знання; - провадити інноваційну діяльність; - провадити наукову діяльність 	95-100
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності з негрубими помилками	90-94
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації однієї вимоги	85-89
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації двох вимог	80-84
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації трьох вимог	74-79
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації чотирьох вимог	70-73
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності при виконанні завдань за зразком	65-69
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання при виконанні завдань за зразком, але з неточностями	60-64
	Рівень умінь незадовільний	<60
Комунікація		
◆ вільне спілкування з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством у	Зрозумілість відповіді (доповіді). Мова: <ul style="list-style-type: none"> - правильна; - чиста; - ясна; - точна; - логічна; - виразна; 	95-100

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
<p>цілому;</p> <p>♦ використання академічної української та іноземної мови у професійній діяльності та дослідженнях</p>	<p>- лаконічна.</p> <p>Комунікаційна стратегія:</p> <ul style="list-style-type: none"> - послідовний і несуперечливий розвиток думки; - наявність логічних власних суджень; - доречна аргументації та її відповідність відстоюваним положенням; - правильна структура відповіді (доповіді); - правильність відповідей на запитання; - доречна техніка відповідей на запитання; - здатність робити висновки та формулювати пропозиції; - використання іноземних мов у професійній діяльності 	
	<p>Достатня зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія з незначними хибами</p>	90-94
	<p>Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано три вимоги)</p>	85-89
	<p>Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано чотири вимоги)</p>	80-84
	<p>Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано п'ять вимог)</p>	74-79
	<p>Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано сім вимог)</p>	70-73
	<p>Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та комунікаційна стратегія з хибами (сумарно не реалізовано дев'ять вимог)</p>	65-69
	<p>Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та комунікаційна стратегія з хибами (сумарно не реалізовано 10 вимог)</p> <p>Рівень комунікації незадовільний</p>	60-64 <60
<i>Відповідальність і автономія</i>		
<p>♦ демонстрація значної авторитетності, інноваційність, високий ступінь самостійності, академічна та професійна доброчесність, постійна відданість розвитку нових ідей або процесів у передових контекстах</p>	<p>Відмінне володіння компетенціями:</p> <ul style="list-style-type: none"> - використання принципів та методів організації діяльності команди; - ефективний розподіл повноважень в структурі команди; - підтримка врівноважених стосунків з членами команди (відповідальність за взаємовідносини); - стресовитривалість; - саморегуляція; - трудова активність в екстремальних ситуаціях; - високий рівень особистого ставлення до справи; - володіння всіма видами навчальної діяльності; - належний рівень фундаментальних знань; 	95-100

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
професійної та наукової діяльності; ♦ здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення	- належний рівень сформованості загальнонавчальних умінь і навичок	
	Упевнене володіння компетенціями автономії та відповідальності з незначними хибами	90-94
	Добре володіння компетенціями автономії та відповідальності (не реалізовано дві вимоги)	85-89
	Добре володіння компетенціями автономії та відповідальності (не реалізовано три вимоги)	80-84
	Добре володіння компетенціями автономії та відповідальності (не реалізовано чотири вимоги)	74-79
	Задовільне володіння компетенціями автономії та відповідальності (не реалізовано п'ять вимог)	70-73
	Задовільне володіння компетенціями автономії та відповідальності (не реалізовано шість вимог)	65-69
	Задовільне володіння компетенціями автономії та відповідальності (рівень фрагментарний)	60-64
	Рівень автономії та відповідальності незадовільний	<60

6 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Технічні засоби навчання.
2. Дистанційна платформа MOODLE (www.do.nmu.org.ua), MS TEAMS (<https://teams.microsoft.com/>).

7 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Базові

1. Естетика: навчальний посібник для педагогів / за ред. Т. І. Андрущенко. – Київ: МП «Леся», 2014. – 613 с.
2. Етика та естетика: навчальний посібник / І. Г. Утюж, Н. В. Спиця, М. О. Мегрелішвілі. – Запоріжжя : ЗДМУ, 2019. – 81 с
3. Левчук Л. Естетика. / Підручник. – К.: Центр навчальної літератури, 2019. – 518 с.

Додаткові

- 1 Етика. Естетика : навч. посіб. / за наук. ред. Панченко В. І. – Київ : Центр учбової літератури, 2014. – 432 с.
1. Вінкельман Й. Про художній ідеал прекрасного. – К., 1990.
2. Колеснікова О.В., Межова Н.Г., Святош Л.М. Естетична діяльність та сфери її виявлення. — Х., 1994.
3. Левчук Л.Т., Панченко В.І., Оніщенко О.І., Кучерюк Д.Ю. Естетика: Підручник / За ред. Л.Т.Левчук.- 3-тє вид., допов. І переробл.- К.: Центр учбової літератури, 2010.- 520 с.
4. Макаров А. Світло українського бароко. — К., 1994.
5. Мішиха Л.П. Психологія творчості. Навч. Посібник.- Івано-Франківськ.: Гостинець, 2007. – 448 с.
6. .Сморж Л.О. Естетика. Навч. посібник / за редакцією Л.О.Сморж.- К.: Кондор, 2005. – 334 с.

7. Собудський М.А. Мовно_культурний простір західноєвропейського середньовіччя. — К., 1997.
8. Тарасова Н.Ю. Психоаналіз міфу як символічного світу та естетичного релікту.- Матеріали міжнародної наукової конференції «XXVI-ті Читання, присвячені засновнику Львівсько-Варшавської філософської школи К.Твардовському з темою «Зміни в людському самоосмисленні за умов сучасних інформаційних процесів» (м. Львів, 10 – 11 лютого 2014 року) .- Львів, 2014.- с.175-179
9. Тарасова Н.Ю. «Трансестетика» як естетика інформаційної культури та втраченої ідентичності. Матеріали щорічної наукової міждисциплінарної конференції «Духовні аспекти сучасного світорозуміння», 8 травня 2020 року, м.Дніпро.-Дніпро: НТУ «ДП», 2020.- с.44-47.
10. Ушкалов Л.І. Світ українського бароко. — Харків, 1995.

Робоча програма вибіркової навчальної дисципліни
«Естетичний світогляд в добу науково-технічної цивілізації»
для здобувачів наукового ступеню доктора філософії
за спеціальністю 033 Філософія

Розробник:
Наталія Юріївна Тарасова

Підготовлено до виходу в світ
у Національному технічному університеті
«Дніпровська політехніка».
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 1842
49005, м. Дніпро, просп. Д. Яворницького, 19